

Dosarul nr. 2ra-1952/18

Prima instanță: Jud. Cimișlia, sediul Leova(jud. M. Galupa)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. Șt. Starciuc, L. Caraianu, A. Curdov)

ÎNCHEIERE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:

judecătorii:

Svetlana Filincova

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Micul Prinț”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Micul Prinț” împotriva lui David Golban, a Nataliei Sandu și Agenției Servicii Publice, intervenienți accesorii Agenția Proprietății Publice și Notarul public Irina Floreanu cu privire la revendicarea imobilului, evacuarea, înregistrarea dreptului de proprietate, recunoașterea ilegalității privatizării, anularea tranzacțiilor de înstrăinare, radierea înregistrării, restituirea, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare, încasarea prejudiciului și a cheltuielilor de judecată,

la cererea reconvențională depusă de David Golban împotriva Nataliei Sandu și Agenției Servicii Publice cu privire la recunoașterea ca fiind cumpărător de bună credință,

împotriva deciziei din 31 mai 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respins apelul declarat de reprezentantul Societății pe Acțiuni „Micul Prinț”, Ecaterina Ionașcu și s-a menținut hotărârea din 1 decembrie 2017 a Judecătorei Cimișlia, sediul Leova,

c o n s t a ț ă :

La 16 octombrie 2010 Societatea pe Acțiuni „Micul Prinț”, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui David Golban, a Nataliei Sandu și Agenției Servicii Publice, intervenienți accesorii Agenția Proprietății Publice și Notarul public Irina Floreanu cu privire la revendicarea imobilului, evacuarea, înregistrarea dreptului de proprietate, recunoașterea ilegalității privatizării, anularea tranzacțiilor de înstrăinare, radierea înregistrării, restituirea, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare, încasarea prejudiciului și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, Societatea pe Acțiuni „Micul Prinț” a fost fondată în baza Ordinului Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat de pe lângă Ministerul Economiei și Reformelor al Republicii Moldova în conformitate cu rezultatele Licitațiilor Republicane cu cota proprietății private 100%. La data de 2 august

1995 Societatea pe Acțiuni „Micul Prinț” a fost înregistrată la Camera înregistrării de Stat cu nr. de înregistrare 1003605011560 cu sediul Republica Moldova, orașul Leova, str. Independenței nr.24.

La momentul fondării în capitalul statutar al Societății pe Acțiuni „Micul Prinț” au fost incluse 12 bunuri imobile - magazine de cărți „Luminița”, depozite, chioșcuri, etc., în conformitate cu adeverința de Privatizare nr. 30/03 din 12 iulie 2006, printre care și construcția magazinului de cărți din sat. Vozneseni, r-nul Leova. Afectată de schimbările din țară și de criza economico-financiară mondială, timp de mai mulți ani, societatea și-a concentrat activitatea în centrul raional, nedispunând de resursele financiare necesare exploatarea magazinelor din sate. În urma ameliorării situației, administratorul societății a dispus înregistrarea cadastrală a bunurilor incluse în capitalul statutar neînregistrate la momentul dat. În baza extraselor electronice, s-a depistat imobilul din r-nul Leova, sat. Vozneseni, cu nr. cadastral 5721206.157.01, suprafața de 60 m² (construcție comercială), amplasat pe terenul aferent cu nr. cadastral 5721206.157, cu suprafața de 0,016 ha, pe adresa r-nul Leova, com. Cneazevca, sat. Cneazevca.

A relatat că, bunul imobil în cauză a fost înstrăinat unei terțe persoane fiind înregistrat la data de 25 aprilie 2007 după David Golban în baza contractului de vânzare-cumpărare cu nr. 2298 din 4 mai 2006.

Reclamantul a afirmat că, a fost privat ilegal de dreptul de proprietate. Contractul de vânzare-cumpărare indicat supra este ilegal și urmează a fi declarat nul, iar David Golban a intrat în mod abuziv și ilegal în posesiunea bunului în litigiu.

La data de 22 martie 2011, reclamantul a depus cerere de concretizare și completare a cerințelor, prin care a solicitat anularea contractului de vânzare-cumpărare a obiectului la licitație nr. 438 din 17 decembrie 1998, anularea înregistrării dreptului de proprietate asupra imobilului din sat. Cneazevca, cu nr. cadastral 5721206157.01, după Natalia Sandu și înregistrarea dreptului de proprietate asupra imobilului în cauză după Societatea pe Acțiuni „Micul Prinț”.

La 12 aprilie 2012, Societatea pe Acțiuni „Micul Prinț” a depus o nouă cerere de modificare a pretențiilor și cerințelor din acțiune, solicitând constatarea nulității înregistrării dreptului de proprietate asupra bunului imobil cu nr. cadastral 5721206157.01 pe numele pârâtei Natalia Sandu în baza contractului nr. 438 din 17.12.1998; constatarea nulității înregistrării dreptului de proprietate asupra bunului imobil cu nr. cadastral 5721206157.01 pe numele pârâtului David Golban în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 2298 din 4 mai 2006; obligarea înregistrării dreptului de proprietate asupra imobilului cu nr. cadastral 5721206157.01 după Societatea pe Acțiuni „Micul Prinț” și încasarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior, la data de 21 iunie 2013, reprezentantul reclamantului a înaintat cerere de completare și concretizare a cerințelor, prin care a solicitat constatarea violării dreptului de proprietate a reclamantului asupra bunului imobil nr. cadastral 5721206157.01, prin înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunului după cet. Natalia Sandu în baza contractului nr. 438 din 17 decembrie 1998; declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 438 din 17 decembrie 1998 încheiat între Agenția Teritorială de Privatizare Cahul și cet. Natalia Sandu, cu reducerea părților în poziția inițială; declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 2298 din 4 mai 2006, încheiat între Natalia Sandu și

David Golban cu aducerea părților în poziția inițială; obligarea radierii dreptului de proprietate a persoanelor terțe asupra bunului cu nr. cadastral 5721206157.01.01 și înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunului după Societatea pe Acțiuni „Micul Prinț” și încasarea cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei, David Golban a înaintat cerere reconvențională cu privire la recunoașterea ca fiind dobânditor de bună-credință a bunului imobil, fost magazin de cărți „Luminița” din sat. Cneazevca, r-nul Leova, cu suprafața de 60 m², și recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare cu nr. 2298 din 4 mai 2006, încheiat între Natalia Sandu și David Golban.

Prin hotărârea din 1 decembrie 2017 a Judecătorei Cimișlia, sediul Leova, acțiunea depusă de către Societatea pe Acțiuni „Micul Prinț” a fost respinsă. Cererea reconvențională depusă de către David Golban a fost admisă. S-a recunoscut David Golban dobânditor de bună-credință asupra bunului imobil – magazinul de cărți „Luminița” din sat. Cneazevca, r-nul Leova, cu numărul cadastral 5721206157.01, conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 2298 din 4 mai 2006 încheiat între Natalia Sandu și David Golban și s-a recunoscut valabilitatea contractului dat.

Prin decizia din 31 mai 2018 a Curții de Apel Comrat, a fost respins ca nefondat apelul declarat de reprezentantul Societății pe Acțiuni „Micul Prinț”, Ecaterina Ionașcu și s-a menținut fără modificări hotărârea Judecătorei Cimișlia, sediul Leova.

La data de 23 iulie 2018, Societatea pe Acțiuni „Micul Prinț” a declarat recurs împotriva deciziei din 31 mai 2018 a Curții de Apel Comrat.

În motivarea recursului a indicat că, apreciază decizia instanței de apel ca fiind una ilegală din considerentele ce urmează. Instanțele de judecată au examinat superficial litigiul în cauză și au aplicat eronat normele de drept material referitor la aplicarea termenului de prescripție (art. 432 alin.(2) lit. a) și c) din Codul de procedură civilă).

Recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea principală să fie admisă integral.

Prin referința depusă la data de 21 septembrie 2018, Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a solicitat respingerea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Micul Prinț” și menținerea deciziei instanței de apel din 31 mai 2018.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia contestată la 31 mai 2018.

Recurentul a recepționat decizia instanței de apel la data de 2 iulie 2018.

Astfel recursul declarat la data de 23 iulie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Micul Prinț”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, completul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helters c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Micul Prinț”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Micul Prinț”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu